

Samopaly 23/25 a 24/26 a jejich konstruktér Ing. Jaroslav Holeček

Když začala meziválečná československá armáda budovat svůj systém výzbroje, nebyl už samopal nic neznámého. Nevěnovalo se mu ale mnoho pozornosti. První samopal – kulometnou pistolí vz. 38 (ČZ) – zavedla naše armáda do výzbroje až v roce 1938. Situace se ale pronikavě změnila po druhé světové válce, ve které dosáhlo nasazení samopalů masového rozsahu. V Sovětském svazu, který využil za války samopaly asi v největší míře, se jich v roce 1941 vyrobilo ještě necelých 100 000 kusů, zatímco do konce války už dosáhla jejich produkce počtu víc než deseti milionů.

Směrnice hlavního štábu československé armády z 1. dubna 1946, které vytyčovaly koncepci vývoje ručních palných zbraní, stanovily jako jeden ze stěžejních úkolů také vývoj samopalu jako zbraně jednotlivce. Samopal se měl vyvíjet současně v rážích 7,62x25 mm Tokarev i 9 mm Luger. Ke konečnému rozhodnutí o ráži nové zbraně mělo dojít až po vzájemném porovnání zbraní obou ráží v praktických zkouškách.

Samopal 24